

Imperatiivisen ohjelmoinnin peruskäsitteet

• muuttuja

- muuttujissa oleva data voi olla yksinkertaista eli primitiivistä (esim. luvut ja merkit) tai rakenteista jolloin puhutaan tietorakenteista.
- puhuttaessa tietorakenteista tulee erottaa sen abstrakti malli (jolloin puhutaan abstraktista tietotyypistä eli ADT:stä) ja tallennusrakenne, joka kertoo millä ohjelmointikielen välineillä tietorakenne on toteutettu (taulukko, linkitetyt rakenteet, luokka, ...)

• lauseke voi olla

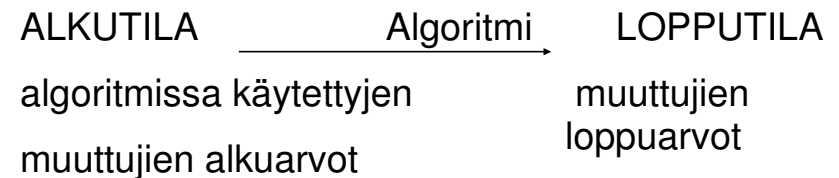
- muuttuja (arvo voi olla primit. tai rakent. tyyppiä)
- aritmeettinen lauseke (lukuarvoinen)
- looginen eli ehtolauseke (totuusarvoinen)
- merkkijonolauseke (arvona merkkien jono)
- funktionaalisen moduulin kutsu

• lauseet:

- asetuslause
- valintalause (IF)
- toistolause (FOR, WHILE, REPEAT tai DO)
- luku- / kirjoituslauseet
- proseduraalisen moduulin kutsu

• moduuli eli metodi eli aliohjelma

- erota moduulin esittely ja moduulin kutsu
- moduulin parametrit ja niiden välitystapa
- muuttujien ja moduulien nimet ovat ohjelmoijan valitsemaa kuvaavia **tunnisteita**
- algoritmi koostuu peräkkäisistä lauseista, joista keskeisessä asemassa on asetuslause
- algoritmin tila = muuttujien senhetkiset arvot
- jokaiseen lauseen suorituksen jälkeen siirrytään uuteen tilaan

Meidän käyttämän pseudokielen lauseiden syntaksi

- On myös kurssisivuilla
- Huom. Lauseet sisältävät osinaan lauseita!

Lausejono:

yksi tai useampi lause peräkkäin
tai voi olla myös tyhjä

Asetuslause:

<muuttuja> := <lauseke>

Valintalauseet:

IF <totuusarvoinen lauseke> THEN <lausejono> ENDIF

ja

IF <totuusarvoinen lauseke> THEN

<lausejono>

ELSE

<lausejono>

ENDIF

Toistolauseet:

Alkuehtoinen toisto: toisto loppuu, kun <totuusarvoinen lauseke> on epätosi:

WHILE <totuusarvoinen lauseke> DO

<lausejono>

ENDWHILE

Loppuehtoinen toisto: toisto loppuu, kun <totuusarvoinen lauseke> on tosi:

REPEAT

<lausejono>

UNTIL <totuusarvoinen lauseke>

Askeltava toisto: suoritetaan kohdassa <lausejono> olevat lauseet yhden kerran kutakin listan alkia kohti:

FOR <muuttuja>:=<listan ensimmäinen arvo>, ...,
<listan viimeinen arvo> DO

<lausejono>

ENDFOR

Tätä monet ihmettelevät: Miksi algoritmien opettelussa käytettävät esimerkit ovat usein laskennallisia (matemaattisia)?

Esimerkki. Algoritmin muuttujat, lauseet ja (aritmeettiset/loogiset) lausekkeet? Mitä tulostuu? Tämä on vanha tenttitehtävä.

$n := 2$

$k := 3$

WHILE $n+k < 23$ DO

 IF $n < k$ THEN

$n := n + k$

 ELSE

$k := k + 2$

 ENDIF

$k := k+1$

 tulosta n ja k

ENDWHILE

tulosta n ja k

Esimerkki. $n! = 1 * 2 * 3 * \dots * n$, kun $n > 0$. $0! = 1$

Tehtävä 1: Aseta muuttujaan k lausekkeen $4!$ arvo.

Ratkaisu:

$k := 1 * 2 * 3 * 4$

jonka jälkeen muuttujassa k on arvo 24.

Tehtävä 2: Olkoon muuttujassa n ei-negatiivinen kokonaisluku. Aseta muuttujaan k lausekkeen $n!$ arvo.

Ratkaisu: Algoritmin pitää toimia olkoonpa n :ssä mikä tahansa ei-negat. kokonaisluku. Oletetaan ensin, että $n > 0$ ja tarkastellaan lopuksi erikoistapaus $n=0$. Asetuslause

$k := 1 * 2 * 3 * \dots * n$

on VÄÄRIN

Ratkaisu tulee perustaa kahden arvon kertomiseen keskenään:

- aluksi $k = 1$
- kerrotaan k luvulla 1 ja sijoitetaan tulos k :hon (turha)
- kerrotaan k luvulla 2 ja sijoitetaan tulos k :hon
- kerrotaan k luvulla 3 ja sijoitetaan tulos k :hon
- ...
- kerrotaan k arvolla n ja sijoitetaan tulos k :hon

Tämän jälkeen k :ssa on n -kertoman arvo.

Miten algoritmin suunnittelu aloitetaan:

- Mitä muuttujia tarvitaan?
- Toistorakenteen laatiminen (tässä järjestyksessä):
 - kirjoitetaan ensin silmukan rungon lauseet
 - kirjoitetaan muuttujien alkuarvot
 - kirjoitetaan WHILEn ehto (totuusarvoinen lauseke)

Seuraavassa ovat ratkaisut, jotka eivät muuta n:n sisältöä:

kertoja := 1	
k := 1	k := 1
WHILE kertoja <= n DO	FOR kertoja := 1,2,...,n DO
k := kertoja * k	k := kertoja * k
kertoja := kertoja + 1	ENDFOR
ENDWHILE	

Alkutila, lopputila? Mistä n?

Mitä algoritmi laskee, jos WHILE lauseen rungon lauseiden järjestys vaihdetaan? Algoritmi voidaan kuitenkin muuttaa oikeaksi myös tällöin. Miten?

Miten voidaan tutkia onko WHILE-rakenteen lopetusehto oikein?

Toimiiko algoritmi kun n=0 ja mitä tällöin tapahtuu.

MODUULIT JA PARAMETRIT

- (algoritmi)moduuli = aliohjelma = metodi = rutiini
- yleensä ohjelma koostuu ns. **päämoduulista (=pääohjelma)**, joka suoritetaan. Päämoduuli (main-moduuli) sisältää tyypillisesti moduulien kutsuja, jotka puolestaan voivat sisältää muiden moduulien kutsuja.
- moduulilla tulee olla yksi selkeä tehtävä ja se pyritään yleistämään parametrien avulla mahdollisimman yleiseksi, jotta se olisi monikäyttöinen
- moduulien ja parametrisoinnin avulla pyritään siihen, että
 - sama koodinpätkä tarvitsee kirjoittaa vain kerran (uudelleenkäytettävyys)
 - ohjelmakokonaisuus muodostuisi hyvin määritellyistä komponenteista niin, että koko ohjelma on selkeä ja että ohjelman muuttaminen olisi mahdollisimman helppoa (ylläpito helpottuu)
 - tietorakenteiden käsittely ja niiden käytös (ominaisuudet) tulevat täsmällisesti määriteltyä niihin kohdistettavien metodien välityksellä (olio-ohjelmointi ja valmiit luokkakirjastot)
- **pitää erottaa moduulin määrittely ja sen kutsu (käyttö)**

- Moduulin kirjoittajan tulee kirjoittaa moduulille **alkuehto** kommentin muodossa: ne ehdot parametreille, jolloin moduuli toimii oikein. Esim. n-kertoman moduulissa alkuehto on: $n \geq 0$.
- **rekursiivinen moduuli** = moduuli, joka sisältää itsensä kutsun. Rekursiivisessa moduulissa tulee olla
 - ns. rekursion kanta (triviaalitapaus), jossa tehtävälle annetaan ratkaisu suoraan
 - rekursioaskel, jossa palautetaan tehtävä saman tehtävän pienemmäksi tehtäväksi, jonka tulee lähestyä rekursion kantaa
- **moduuleja on kahta tyyppiä: prosedureja ja funktioita**
 - funktionaalisen moduulin kutsu on lauseke (sillä on siis arvo) ja proseduraalisen moduulin kutsu on lause (käsky).
 - kirjoitamme proseduurin -> lisäämme kieleen (parametrisoidun) uuden lauseen eli käskyn
 - kirjoitamme funktion -> lisäämme kieleen uuden funktion, jonka tuloksena on arvo (useissa kielissä arvo voi olla myös rakenteinen)
 - jos moduuli ei palauta mitään, on se proseduuri. Jos taas moduuli palauttaa jotain, se on funktio.

Funktionaalisen moduulin määrittely:

```
MODULE <moduulin nimi> (<muodolliset parametrit>)
    RETURNS <palautusarvo>
    <moduulin lauseet>
ENDMODULE
Moduulissa tulee olla RETURN-lause!
```

Proseduraalisen moduulin määrittely:

```
MODULE <moduulin nimi> (<muodolliset parametrit>)
    <moduulin lauseet>
ENDMODULE
```

Funktion kutsu (on lauseke ja sillä on arvo):

```
<moduulin nimi> (<todelliset parametrit>)
```

Proseduurin kutsu (on lause eli käsky):

```
<moduulin nimi> (<todelliset parametrit>)
```

Esimerkkejä.

- Kirjoita moduuli, joka palauttaa kolmesta luvusta pienimmän (suoraan ilman moduulia min2). Tehdään yhdessä. Moduulin määrittely vs. käyttö, muod. ja tod. parametrit? main-moduuli

- **Muodolliset parametrit ja todelliset parametrit**
- Parametrien arvojen kopiointi
- Milloin muistipaikat ovat olemassa ja mitä niissä on ohjelman suorituksen aikana.
- Onko väliä minkä nimisiä muuttujia moduulissa käytetään? Miksi?
- Onko väliä vaikka eri moduuleissa käyttää samannimisiä muuttujia

- Tehdään yhdessä tenttitehtävä (lopussa), jossa on $1+2+\dots+z$. Miten algoritmi muunnetaan moduuliksi. Parametrit? Käyttö eli miten sitä kutsutaan?
- Tehtävän ratkaiseva algoritmi voidaan toteuttaa monella eri tavalla: katso esim. materiaalien moduuli alkuluku(n) ja Villen vastaava esimerkki sekä ...
- moduuli, joka laskee summan $1+2+\dots+n$ **rekursiivisesti**.
MODULE summa(n) RETURNS luku

ENDMODULE

Mitä tapahtuu kutsuilla summa(0) ja summa(-1)?

TIETO- JA TALLENNUSRAKENTEET (viimeisen viikon asiat)

- maailma ei koostu pelkästään luvuista ja merkeistä, vaan asioita mallinnetaan paljon monimutkaisimmilla rakenteilla (jotka tietenkin loppujen lopuksi koostuvat vain merkeistä ja numeroista ja viimekädessähän nämä toteutetaan vain biteillä)
- **abstrakti tietotyyppi** (ADT) tarkoittaa mallia, jossa kuvataan siihen kuuluvat mallin kannalta oleelliset tiedot ja kaikki malliin kohdistettavat operaatiot ja niiden merkitykset (operaatiot määräävät tietorakenteen ominaisuudet ja merkityksen)
- ADT:n lista ja 2-haarainen puu (binääripuu) määrittely:
 - **lista** on joko
 - tyhjä tai
 - se on alkio, jota seuraa lista
 - **2-haarainen puu** on joko
 - tyhjä tai
 - se on alkio (solmu), jota seuraa kaksi 2-haaraista puuta

- ADT:t **pino** ja **jono** ovat (erityisiä) listoja, joille on määritelty vain lisäys- ja poisto-operaatio, jotka toimivat tietyllä tavalla (tällä mallinnetaan reaali maailman tiettyä käyttäytymistä).
 - *pinon käyttäytyminen*: kun otetaan alkio pois, tulee sen olla se alkio, joka on sinne viimeksi lisätty.
 - *jonon käyttäytyminen*: kun otetaan alkio pois, tulee sen olla se alkio, joka on ollut jonossa kauimmin.
- **tulee erottaa ADT ja sen tallennusrakenne** (eli mikä on ohjelmointikielen väline ko. rakenteen toteuttamiseksi)
- lista voidaan toteuttaa esim. 1-ulotteisella taulukolla, joka on tallennusrakenne, joka on kaikissa imperatiivissa ohjelmointikielissä

Taulukot

- taulukkoon voidaan viitata kokonaisuutena yhdellä muuttujalla (esim. v)
- taulukon alkiotyyppi (komponentin sisältö) riippuu käytettävästä ohjelmointikielestä, mutta yleensä niiden kaikkien tulee olla samaa tyyppiä (esim. kokonaislukuarvoisia)
- taulukon alkioihin viitataan indeksin avulla: esim. $v[3]$, $v[k]$ (indeksinä muuttuja) tai $v[k+2]$ (indeksinä lauseke)
- Miten alkiot saadaan taulukkoon? Alkiot tallennetaan taulukkoon yksitellen käyttäen esim. asetuslausetta (esim. $v[1]:=3$) tai kaikki kerralla vakioarvoina (esim. $v:={23,56}$; ei mahdollista kaikissa kielissä)
- **erota indeksi** (jolla siis kerrotaan vektorin se kohta, mihin halutaan viitata) **ja taulukon komponentti** (alkio, lokeron sisältö)
- taulukon komponenttien indeksointi (eli monesko 'lokeron'): pseudokielessä 1,2,..., mutta Villessä ja Javassa 0,1,...
- taulukko on **staattinen** kiinteänmittainen rakenne: komponenttien lukumäärää tulee ilmoittaa luotaessa ja rakenne pysyy samankokoisena koko ohjelman suorituksen ajan
- vektori: 1-ulotteinen taulukko
matriisi: 2-ulotteinen taulukko

- opiskeluopas s. 39: vektorin alkioden summa:

MODULE summa(T,n) RETURNS vektorin T n:n ensimmäisen alkion summan

```

s := 0
k := 1
WHILE k <= n DO
    s := s + T[ k ]
    k := k + 1
ENDWHILE
RETURN s
ENDMODULE

```

T				s		n		k	
7	5	9	...	0	...	3	...	1	...

Tässä T:ssä on kolme alkioita: $T[1]=7$, $T[2]=5$, $T[3]=9$, joten kutsun $\text{summa}(T,3)$ arvo on 21.

- Opiskeluoppaan s. 38 tehtävä: Mikä on lausekkeen $\text{summa}(T,1)+\text{summa}(T,2)+\text{summa}(T,3)$ arvo?
- Mitä edellä pitää muuttaa, jos halutaankin palauttaa parametrina annetun taulukon alkioden keskiarvo

Javalla vektorin alkioiden summa (ihan vaan esimerkkinä):

```
public static double summa (double[] t)
{
    double s = 0.0;
    int k = 0;
    while (k < t.length)
    {
        s = s + t[ k ];
        k = k + 1; // tai: k++;
    }
    return s;
}
```

- Tehdään yhdessä: Kirjoita moduuli, joka palauttaa tiedon siitä kuinka monta kappaletta parametrina annetun taulukon T alkiosta on suurempia kuin parametrina annettu luku a.

Kirjoitetaan vielä ns. pääohjelma eli *main*-moduuli, josta ohjelman suoritus alkaa. Moduulissa määritellään kaksi vektoria ja kutsutaan em. metodia.

- **Vaihtolajittelu:** opintomoniste s. 61, harjoitustehtävä.

```
MODULE vaihtolajittelu(T) RETURNS vektorin T
  lajiteltuna
```

```
  n := T.length
```

```
  FOR i := 1, 2, ..., n-1 DO
```

```
    FOR k := i+1, ..., n DO
```

```
      IF T[ i ] > T[ k ] THEN
```

```
        (* vaihda T[i]:n ja T[k]:n sisällöt keskenään *)
```

```
        apu := T[i]
```

```
        T[i] := T[k]
```

```
        T[k] := apu
```

```
      ENDIF
```

```
    ENDFOR
```

```
  ENDFOR
```

```
  RETURN T
```

```
ENDMODULE
```

i=1			
66	55		
55	66		
44	44		
33	33		
	k=2	k=3	k=4

i=2	
	k=3 k=4

i=3	
	k=4

Yo. taulukot kuvaavat tilannetta aina mahdollisen vaihdon jälkeen eli tilannetta kun IF-lause on suoritettu.

Seuraavassa on vanhoja tenttitehtäviä.

Yksi oli jo tämän materiaalin alussa.

1. a) Olkoon muuttujassa z jokin positiivinen kokonaisluku. Kirjoita WHILE- (tai REPEAT-) lausetta käyttävä algoritmi (ei MODULE), jonka suorituksen jälkeen muuttujassa k on lausekkeen $1+2+3+\dots+z$ arvo. Algoritmin suoritus ei saa muuttaa muuttujan z arvoa. Mitä algoritmisi suoritus saa aikaan, jos z olisikin 0 tai negatiivinen?

b) Miten muutat a)-kohdan algoritmin funktionaaliseksi moduuliksi (MODULE), joka palauttaa lausekkeen $1+2+3+\dots+z$ arvon.

c) Kirjoita lause, joka asettaa muuttujaan y arvon $35 + (1+2+3+4+5+6+7+8)/8$.

Lauseessa tulee olla b)-kohdan moduulin kutsu.

Ratkaisu:

2. a) Anna määritelmä abstraktille tietotyypille *lista* ja esitä listalle suoritettavat tyypilliset operaatiot. Minkälaisia rakenteita ovat *pino* ja *jono*?

b) Oletetaan, että lukuja sisältävä lista toteutetaan *vektorina*. Kirjoita moduuli, joka palauttaa parametrina annetun listan T alkioden suurimman alkion arvon.

4. Oletetaan, että käytössä on funktio `lue()`, joka lukee syötejonon (syötevirran) ensimmäisen luvun ja palauttaa sen arvon (samalla kyseinen luku häviää syötejonosta). Kirjoita algoritmi, joka lukee syötejonosta sata lukua ja laskee niiden keskiarvon. Anna ratkaisu käyttäen `WHILE`-lausetta.

5. Selitä lyhyesti käsitteet: muuttuja, aritmeettinen lauseke, looginen eli totuusarvoinen lauseke ja lause. Anna myös esimerkit näistä. Mikä rooli on varatuilla sanoilla `ENDIF` ja `ENDWHILE` ja millä muulla tavalla ohjelmointikielissä tämä voidaan myös ilmaista. Vastauksen tulee mahtua yhdelle sivulle.

Huom. Yllä ei ole mallikysymystä Tietokoneen toiminnasta ja rakenteesta ym. (katso jakson TTP I kurssisivut).

Menestystä tenttiin!